

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Ion Arhiliuc, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, de inculpatul

Bostan Vasile Tudor, născut la 22.11.1978, originar din or. Ialoveni, domiciliat în mun. Chișinău, com. Durlești, str. Petru Rareș, 14.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță:* 12.10.2010 – 25.02.2011

2. *Instanța de apel:* 06.09.2013 – 01.10.2013

3. *Instanța de recurs:* 10.12.2013 - 19.02.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 25 februarie 2011, Bostan V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) CP la 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă în privința lui Bostan V. a fost modificată din obligațiune de a nu părăsi țara în arest preventiv, anunțîndu-l în căutare.

Termenul executării pedepsei calculîndu-se din momentul reținerii.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la 21 august 2010, aproximativ la ora 01 și 50 min, Bostan V., conducea automobilul de model "VAZ 21013" cu n/î BR AC 520, fără a deține permis de conducere, și pe str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău a fost stopat pentru verificarea actelor pe automobil de către Inspectorul SPR al CGP mun. Chișinău, Cijov S.. În procesul verificării actelor inspectorul a observat că, Bostan V. prezenta semne evidente că se afla în stare de ebrietate alcoolică. Pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, conducătorul auto a fost condus la medicul-narcolog din cadrul SPR CGP mun. Chișinău, însă Bostan V. a refuzat de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor

biologice în cadrul acestui examen medical, fapt confirmat prin procesul - verbal de examinare medicală nr.1435 din 09.07.2010. Prin acțiunile sale, Bostan V. a încălcat cerințele art.1 1 lit.J) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că; „conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat, să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii detestare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare" și cerințele art. 10 alin.(2) lit.a) a Regulamentului Circulației Rutiere care indică că „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posedă și, la cererea lucrătorilor de poliție este obligat să înmîneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpatul Bostan V., solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, motivînd că, pedeapsa aplicată de instanța de fond este prea dură, iar infracțiunea pe care a săvîrșit-o face parte din categoria infracțiunilor ușoare, potrivit art. 16 CP, și prevede ca pedeapsă principală amenda sau munca neremunerată în folosul comunității, și nu a luat în considerație că, în cadrul urmării penale vina a recunoscut-o integral.

Totodată, menționează că, în cadrul urmării penale a fost stabilită măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, care a fost respectată, iar despre data ședinței de judecată nu a cunoscut, deoarece de către procuror nu a fost telefonat la numărul de telefon lăsat la urmărirea penală. Cu adevărat, nu mai locuiește în comuna Durlești, mun.Chișinău, deoarece este în conflict cu rudele și închiriază un apartament în or.Chișinău, dar nu se eschiva de a se prezenta în fața instanței de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, a fost admis apelul declarat de inculpatul Bostan V., casată sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 25 februarie 2011, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, prin care lui Bostan V. recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) CP i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale, ce constituie 15000 lei.

Inculpatul Bostan V., fiind eliberat imediat de sub arest.

În rest sentința s-a menținut.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionînd că inculpatul Bostan V. a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(4) CP, împrejurări care au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la dosar de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată.

Referitor la citarea legală a inculpatului Bostan V., instanța de apel a concluzionat că, ultimul nu a fost legal citat de către instanța de fond, deoarece în materialele dosarului nu există dovada de recepție a citației.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a constatat că, instanța de fond nu a ținut cont de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale în corespundere cu prevederile art.7,61,75,76 CP, precum faptul săvârșirii de către inculpat pentru prima dată a unei infracțiuni ce face parte din categoria celor ușoare, recunoașterea vinei, căința sinceră, nu are antecedente penale, aplicându-i o pedeapsă prea aspră. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului e posibilă fără aplicarea pedepsei maxime prevăzută de sancțiunea art.264¹ alin.(4) CP.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de inculpatul Bostan V., care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ținând cont de termenul de două luni executat de către el, motivând că, în ședința de judecată în instanța de apel a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată, reieșind din starea financiară a familiei sale, având la întreținere un copil minor, iar instanța de apel nu s-a expus asupra acestei solicitări.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) CPP, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7.1. Recurentul invocă p.6) alin.(1) art.427 CPP - *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel”*, în ce privește pedeapsa stabilită de instanța de apel.

Colegiul penal constată că, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către inculpat în cererea de apel, cu admiterea acesteia, fiind casată hotărârea instanței de fond în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, prin care i s-a stabilit pedeapsă mai blândă sub formă de amendă, prevăzută în sancțiunea art.264¹ alin.(4) CP, luând în considerație circumstanțele cauzei descrise în partea descriptivă a deciziei atacate.

7.2. De asemenea, din conținutul recursului argumentele invocate se cuprind și în temeiul prescris de pct.10) al aceluiași articol – *„s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art.75 CP, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii

săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 CP, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Sistemul de pedepse fixat în art.62 CP începe cu cea mai blândă - amendă și se termină cu cea mai aspră - detențiunea pe viață și dacă amenda e situată la lit.a) din acest articol, apoi munca neremunerată e situată pe locul 4 la litera d) și este, deci, mai severă, deoarece compararea pedepselor după rigurozitate se face prin aprecierea locului lor în conținutul articolului menționat.

Consecutivitatea pedepselor în art. 62 Cod penal:

1) dă posibilitate să se țină seama de aprecierile și cerințele legislativului referitoare la sancțiuni atunci când instanța de judecată aplică o măsură mai blândă decât cea prevăzută pentru infracțiunea săvârșită, pornind de la sistemul pedepselor, prevăzute la art.62 Cod penal;

2) orientează instanțele de judecată spre determinarea pedepselor persoanelor care au săvârșit infracțiuni ușoare, mai puțin grave, începând cu cele mai blânde.

În conformitate cu alin.(1) al art.64 CP, **amenda** este o sancțiune pecuniară ce se aplică de către instanța de judecată în cazurile și în limitele prevăzute de CP. Ea este o restrângere a drepturilor patrimoniale ale condamnatului, care se manifestă în reducerea patrimoniului său. Mărimea amenzii se stabilește în funcție de caracterul și de gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și de quantumul special al amenzii stabilit pentru fiecare infracțiune în parte.

Amenda reprezintă o alternativă a detențiunii penitenciare.

La determinarea sumei amenzii instanța de judecată în fiecare caz concret ia în considerație nu numai gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, dar și persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa penală inculpatului Bostan E. mai blândă decât cea stabilită de instanța de fond - închisoare, ținând cont de prevederile art.7,61,75 CP, de faptul că, inculpatul nu are antecedente penale, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune din categoria celor ușoare, recunoașterea vinei, căința sinceră, fiind argumentat motivul aplicării unei astfel de pedepse conform ordinii categoriilor pedepselor specificate la art.62 CP.

7.3. Referitor la computarea termenului aflării sub arest preventiv la pedeapsa stabilită sub formă de amendă, Colegiul penal menționează că, aceasta ține de chestiunile care urmează să fie soluționate de către instanța de judecată la executarea pedepsei, în conformitate cu prevederile art.469 -471 CPP și condamnatul nu este privat de dreptul de a se adresa în modul stabilit de legislație în instanța de judecată.

Instanța de recurs reține că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6), 10) CPP, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP, de aceea recursul ordinar declarat de inculpatul Bostan V. se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Bostan Vasile Tudor**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **19 martie 2014.**

Președinte:

Constantin Gurschi

Judecători:

Ion Arhiliuc

Liliana Catan